

aldrig accepteret fra Socialdemokratiets side. Jeg håber, hr. Ove Fich vil gå herop og melde det meget klart ud.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Fru Charlotte Antonsen gjorde temmelig meget ud af at forklare, at de fire danske forbehold efter Venstres opfattelse var skadelige for Danmark, og jeg kan se, at fru Charlotte Antonsen nikker, så det mener hun stadig væk.

Men så vil jeg gerne spørge fru Charlotte Antonsen rent ud: Hvis det nu viser sig, at regeringskonferencen giver et resultat, som ikke på nogen måde anfægter de danske forbehold, vil Venstre så anbefale et nej ved den efterfølgende folkeafstemning?

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Blot én bemærkning til hr. Kristian Thulesen Dahl: Jeg forstår ikke, at man igen og igen kritiserer regeringen, fordi den ikke har fremlagt sit forhandlingsoplæg, og at vi derfor ikke rigtig kan komme videre. Må jeg erindre om, at alle regeringspartierne har fremlagt deres oplæg. I Socialdemokratiet vedtog vi – jeg tror, det var den 4. september – et omfattende papir om regeringskonferencen i 1996, og jeg må da gå ud fra, at hr. Kristian Thulesen Dahl har læst det. Så der er masser at debattere, hvis man gerne vil diskutere vores politik.

Til hr. Keld Albrechtsen vil jeg gerne sige, at vi fører ikke vores forhandlinger med Venstre her i salen. De vil foregå et andet sted, og de kommer naturligvis bl.a. til at foregå på baggrund af den dagsorden, som vi forhåbentlig får vedtaget med et stort flertal her i dag. Men én ting kan jeg sige: Det er helt stensikkert, at EU ikke skal laves til en atomvåbenmagt. Det står ganske klart, og jeg troede slet ikke, der var tvivl om, hvad Socialdemokratiets holdning er til dette spørgsmål.

Og så vil jeg blot erindre hr. Keld Albrechtsen om, at jeg stadig har et svar eller tre til gode, og jeg regner selvfølgelig med, at hr. Keld Albrechtsen på et eller andet tidspunkt beder om en kort bemærkning for at besvare mine spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg bliver nødt til at sige til hr. Ove Fich, at selvfølgelig er det et problem, at regeringen ikke har

fremlagt sit forhandlingsoplæg. Og hvorfor er det et problem? Jo, det er det, fordi regeringen ikke har villet sige klokkerent, at når regeringen kommer med sit forhandlingsoplæg, kommer det ud til offentlig debat, før det bliver en realitet, at et flertal herinde har lagt sig fast på oplægget i en eller anden udformning.

Hovedproblemet er, at det, vi kan regne med nu – det, der ligger i kortene – er, at når befolkningen bliver præsenteret for et oplæg, er det oplæg forhandlet på plads som Danmarks bidrag til den kommende regeringskonference. Vi kan selvfølgelig godt tage Socialdemokratiets og Det Radikale Venstres og CD's respektive programmer, men ud af dem kan vi jo ikke læse, hvad regeringen når til enighed om og som skal være forhandlingsoplægget til de øvrige partier og dermed oplægget til den kommende regeringskonference. Heri ligger problemet.

Lad mig så sige til fru Charlotte Antonsen, at jeg kan forstå, at Venstre har lagt sig fast på en model, hvor udgangspunktet er, at vi skal have en en bloc-afstemning efter regeringskonferencen. Det er den model, Venstre foretrækker, men Venstre er åben for en diskussion med andre partier om, hvorvidt der skal vælges en anden model. Det er selvfølgelig fair nok, men jeg må bare sige, at jeg synes, det er dybt bekymrende, hvis man vælger en bloc-afstemning.

Jeg synes også, det er bekymrende, at Venstre har den holdning, for det betyder jo, at vi endnu en gang bliver nødt til at tage en debat her i Danmark om et for eller imod hele EU-samarbejdet, frem for at vi kunne bevæge debatten i Danmark væk fra denne endeløse diskussion til en indholdsmæssig diskussion og desuden føre den indholdsmæssige diskussion mellem partierne ud i befolkningen. Men den diskussion vil kun komme, hvis vi herinde erkender, at vi bliver nødt til at stille befolkningen forskellige spørgsmål i form af folkeafstemninger, hvor befolkningen kan tage stilling til de enkelte dele. Vi kan f.eks. spørge, om Danmark skal være med i ØMU's tredje fase, om Danmarks befolkning ønsker, at vi skal deltage i et overstatsligt retligt samarbejde, og endelig om befolkningen ønsker at tiltræde resultatet af den kommende regeringskonference. Ellers fortsætter diskussionen om for eller imod EU, og det kan ingen af os være tjent med.